

DZIENNIK URZĘDOWY

WOJEWÓDZTWA MAZOWIECKIEGO

Warszawa, dnia 25 marca 2025 r.

Poz. 2960

UCHWAŁA NR 27.557.2024 KOLEGIUM REGIONALNEJ IZBY OBRACHUNKOWEJ W WARSZAWIE

z dnia 17 grudnia 2024 r.

w sprawie orzeczenia nieważności w części uchwały Nr VII/33/24 Rady Gminy Paprotnia z dnia 2 grudnia 2024 r. w sprawie określenia wysokości stawek podatku od środków transportowych na rok 2025

Na podstawie art. 91 ust. 1 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (Dz. U. z 2024 r. poz. 1465 z późn. zm.) oraz art. 18 ust. 1 pkt 1 w związku z art. 11 ust. 1 pkt 5 ustawy z dnia 7 października 1992 r. o regionalnych izbach obrachunkowych (Dz. U. z 2023 r. poz. 1325 z późn. zm.), **Kolegium Regionalnej Izby Obrachunkowej w Warszawie uchwala, co następuje:**

§ 1. Orzeka o nieważności w części uchwały Nr VII/33/24 Rady Gminy Paprotnia z dnia 2 grudnia 2024 r. w sprawie określenia wysokości stawek podatku od środków transportowych na rok 2025, tj. § 2 w zakresie wyrazów „w dwóch równych ratach w terminie: do dnia 15 lutego i do dnia 15 września roku podatkowego”, z powodu istotnego naruszenia art. 10 ust. 1 w związku z art. 11 ustawy z dnia 12 stycznia 1991 r. o podatkach i opłatach lokalnych (Dz. U. z 2023 r. poz. 70 z późn. zm.).

§ 2. Na niniejszą uchwałę służy Gminie Paprotnia skarga do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie, w terminie 30 dni od dnia jej doręczenia, za pośrednictwem Kolegium Regionalnej Izby Obrachunkowej w Warszawie.

Uzasadnienie

W dniu 3 grudnia 2024 r. doręczono Regionalnej Izbie Obrachunkowej w Warszawie uchwałę Nr VII/33/24 Rady Gminy Paprotnia z dnia 2 grudnia 2024 r. w sprawie określenia wysokości stawek podatku od środków transportowych na rok 2025.

Zgodnie z art. 11 ust. 1 pkt 5 ustawy o regionalnych izbach obrachunkowych, ww. uchwała podlega nadzorowi Regionalnej Izby Obrachunkowej w Warszawie.

Badając przedmiotową uchwałę, Kolegium Regionalnej Izby Obrachunkowej w Warszawie ustaliło i zważyło, co następuje.

W § 2 badanej uchwały organ stanowiący postanowił, cyt. „Wpłaty podatku od środków transportowych dokonuje się bez wezwania, na rachunek Urzędu Gminy w BS Siedlce O/Paprotnia, w dwóch równych ratach do dnia 15 lutego i do dnia 15 września roku podatkowego”.

Zdaniem Kolegium Izby powyższy zapis § 2 w zakresie wyrazów „w dwóch równych ratach płatnych w terminie do dnia 15 lutego i do dnia 15 września roku podatkowego” wychodzi poza zakres upoważnienia, o którym mowa w art. 10 ust. 1 ustawy z dnia 12 stycznia 1991 r. o podatkach i opłatach lokalnych, zgodnie z którym, cyt. „Rada gminy określa w drodze uchwały, wysokość stawek podatku od środków transportowych, z tym że roczna stawka podatku od jednego środka transportowego nie może przekroczyć”. W ocenie Kolegium Izby do wyłącznej kompetencji organu stanowiącego należało określenie wysokości stawek podatku od środków transportowych z uwzględnieniem zawartych w tym przepisie stawek maksymalnych rocznej

stawki podatku od jednego środka w zależności od rodzaju przedmiotu opodatkowania oraz z uwzględnieniem stawek minimalnych, zgodnie z art. 10 ust. 3 ustawy o podatkach i opłatach lokalnych. W § 2 badanej uchwały organ stanowiący przywołał art. 11 ust. 1 ustawy z dnia 12 stycznia 1991 r. o podatkach i opłatach lokalnych, zgodnie z którym podatek od środków transportowych, z zastrzeżeniem ust. 2, jest płatny w dwóch ratach proporcjonalnie do czasu trwania obowiązku podatkowego, w terminie do dnia 15 lutego i do dnia 15 września każdego roku. Dyspozycja art. 11 ust. 2 i 3 ustawy z dnia 12 stycznia 1991 r. o podatkach i opłatach lokalnych reguluje sprawy związane z obowiązkiem podatkowym, który powstał lub wygasł w ciągu roku w sposób następujący, cyt. „2. Jeżeli obowiązek podatkowy powstał:

- 1) po dniu 1 lutego, a przed dniem 1 września danego roku, podatek za ten rok płatny jest w dwóch ratach proporcjonalnie do czasu trwania obowiązku podatkowego w terminie:
 - a) w ciągu 14 dni od dnia powstania obowiązku podatkowego - I rata,
 - b) do dnia 15 września danego roku - II rata;
- 2) od dnia 1 września danego roku, podatek jest płatny jednorazowo w terminie 14 dni od dnia powstania obowiązku podatkowego.

3. Jeżeli obowiązek podatkowy powstał lub wygasł w ciągu roku, podatek za ten rok ustala się proporcjonalnie do liczby miesięcy, w których istniał obowiązek”.

A zatem w § 2 badanej uchwały, Rada Gminy Paprotnia dokonała nieuprawnionej modyfikacji regulacji ustawowej, poprzez wskazanie nieprzewidzianego przez ustawę terminu płatności podatku od środków transportowych, pomijając kwestię terminu zapłaty podatku, w przypadku powstania obowiązku podatkowego w trakcie roku podatkowego.

W ocenie Kolegium Izby organ stanowiący nie miał kompetencji do regulowania zagadnień, które zostały wprost określone przez ustawodawcę w cyt. wyżej art. 11 ustawy o podatkach i opłatach lokalnych. Jak już wyżej wskazano, na mocy art. 10 ust. 1 ustawy o podatkach i opłatach lokalnych, rada gminy określa, w drodze uchwały, wysokość stawek podatku od środków transportowych. Stawki te są określone na rok podatkowy od dnia 1 stycznia do końca grudnia. To nie uchwała, ale ustawa o podatkach i opłatach lokalnych nakłada obowiązek płacenia podatku w terminach określonych art. 11 ustawy o podatkach i opłatach lokalnych przez właścicieli środków transportowych. W związku z powyższym, ustawodawca nie przyznał kompetencji organowi stanowiącemu do ponownego kształtowania, modyfikowania oraz regulowania terminów wpłaty podatków.

Powyższe działanie Rady Gminy Paprotnia oznacza wyjście poza zakres upoważnienia ustawowego i stanowi istotne naruszenie art. 10 ust. 1 w związku z art. 11 ustawy z dnia 12 stycznia 1991 r. o podatkach i opłatach lokalnych. Organ samorządu terytorialnego, wykonujący kompetencję prawodawczą, zawartą w upoważnieniu ustawowym jest obowiązany działać ściśle w granicach upoważnienia. Nie jest upoważniony do regulowania tego, co zostało już ustawowo uregulowane, ani też do wychodzenia poza zakres tego upoważnienia. Badana uchwała została podjęta na podstawie art. 10 ust. 1 ustawy o podatkach i opłatach lokalnych, powinna zawierać wyłącznie regulacje przekazane tym upoważnieniem.

Jak wskazał NSA w wyroku z dnia 17 lutego 2016 r. II FSK 3595/13, do istotnych naruszeń skutkujących nieważnością uchwały (w całości lub w części) zalicza się naruszenie: przepisów wyznaczających granice kompetencji do podejmowania uchwał, podstawy prawnej podejmowania uchwał, przepisów prawa ustrojowego, przepisów prawa materialnego przez wadliwą ich wykładnię, a także przepisów regulujących procedurę podejmowania uchwał. W orzecznictwie sądów administracyjnych i nauce prawa nie budzi wątpliwości reguła interpretacyjna administracyjnego prawa materialnego zgodnie z którą „dozwolone jest tylko to co wynika z przepisów prawa” (zob. wyrok NSA z dnia 19 marca 2008 r. II GSK 427/07).

W tym stanie faktycznym i prawnym, Kolegium Regionalnej Izby Obrachunkowej w Warszawie postanowiło, jak w sentencji uchwały.

Przewodniczący

Wojciech Tarnowski